

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radiospredning.

Fremsat den 7. december 1971 af *Stæhr Johansen, Hanne Budtz, Lembourn, Ninn-Hansen, Poul Schlüter og Stetter.*

I lov nr. 215 af 11. juni 1959 om radiospredning foretages følgende ændringer:

1. I § 1 tilføjes som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Der skal dog kunne meddeles selvejende institutioner eller selskaber bevilling til radiospredning på kommerciel basis. Sådan bevilling meddeles af ministeren for kulturelle anliggender og ministeren for offentlige arbejder i forening.“

2. I § 2 tilføjes som nyt stykke:

„*Stk. 2.* Danmarks radios virksomhed omfatter ét tv-program og efter oprettelsen af en privat radioinstitution højst to landsdækkende radioprogrammer. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til, efter aftale med kulturministeren, i fornødent omfang at udleje sendefaciliteter til private koncessionshavere.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at radio- og tv-ordningen ikke bør hvile på et monopol, men at der bør oprettes adgang til etablering af radio- og tv-spredning på kommercielt grundlag. Forslagets formål er at give regeringen mulighed for at give koncession til et privat selskab eller en selvejende institution, der vil drive radio- og senere tv-virksomhed. Lovforslaget udelukker ikke, at der gives flere bevillinger.

Enhver koncession bør indeholde krav om iagttagelse af alsidighedsprincipper i stofudvælgelse, adskillelse af reklamestof fra andet stof, nøje defineret ansvarsforhold og berigtigelsespligt og forpligtelse til at arkivere udsendelser med meningstilkendegivelser og udlevere dem til pressen og de interesse-rede parter på anfordring.

Da etableringen af reklameudsendelser i hvert fald i en overgang kan medføre indtægtstab for dagspressen, bør en del af de indkomne annonceindtægter reserveres for presseformål, ligesom pressen kan tænkes selv at tage initiativet til et selskab, der søger koncession.

Tilføjelsen til § 2 i radiospredningsloven indebærer, at Danmarks radios radiodrift indskrænkes fra tre til to landsdækkende programmer. Det er forslagsstillerens mening, at udbuddet af stof ikke nødvendiggør mere end to programmer under Danmarks radio. Samtidig frigøres en senderkapacitet, som kan udlejes til en privat koncessionshaver, så privat radiodrift kan startes hurtigt. Et privat tv må formentlig afvente nærmere økonomiske undersøgelser, da der her er tale om betydelige investeringer. Tilføjelsen hindrer Danmarks radio i selv at etablere et tv-2 i den tid, hvor muligheden for et privat program 2 undersøges.

Som konsekvens af lovforslaget vil det være ønskeligt at lade lov om radiospredning gælde for Grønland, sådan at statens eneret på radiospredning i Grønland (§ 15) bortfalder. En sådan nyordning af radio- og tv-mulighederne i Grønland bør drøftes under udvalgsarbejdet.